DAILY اراده

د افغان نشراتي مرکز ملي خپلواکه ورځپاڼه

۶۸۸

AFGHAN MEDIA RESOURCE CENTER A.M.R.C

سال تاسیس ۱۳۷۹ هـ . ش

PROPERTY OF ACKU

توريد و استعمال کودکيمياوی امونيم نايتريت ممنوع اعلام گرديد

بر اساس فرمان حامد کرزی رييس جمهور اسلامی افغانستان توريد، توليد، نگهداری ، استعمال ، خريد و فروش کودکيمياوی از نوع امونيم نايتريت ممنوع اعلام گرديد. عباس آرمان عضو دفتر سخنگوی اداره امور و دارالانشای شواری وزيران به آژانس خبری پژواک گفت که فرمان شماره ۲۸ دراين مورد صادر گرديد. به گفته وی ، در فرمان مذکور آمده است که کودکيمياوی نوع يادشده به دليلی ممنوع اعلام گرديد که به اساس تحقيق نيروهای امنيتی از ترکيبات اين کود در ساخت ماين ها استفاده می شود. آرمان می گويد که در اين فرمان به تمام اشخاص حقيقی و حکمی يک ماه وقت داده شده است ص۳

لسم کال - دويمه دوره، ۶۸۸مه گڼه، پر له پسې ۱۷۵۶ گڼه د ۱۳۸۸ ل ـ د سلواغې ۳ مه - د شنبې ورځ، د ۱۴۳۱ هـ ق د صفر ۷ مه د ۲۰۱۰ د جنوری ۲۳ مه

سياسي کارپوهان وايي:

که د طالبانو سياسي برخليک معلوم نشي، د سولې په اړه طرحې مانا نه لري

يو شمېر سياسي څېړونکي وايي، چې د سولې تر خبرو اترو وړاندې مخالفينو ته پر يو څه ورکولو سره د اعتماد او باور فضا رامنځته کول په کار دي. دوی زياتوي، څو چې له طالبانو سره د هغوی د سياسي برخليک په اړه خبرې ونشي او غوښتنې يې وانه ورېدل شي، د سولې په اړه طرحې نشي بريالی کېدای. ولسمشر حامد کرزي ويلي، چې له طالبانو سره د سولې، خبرو او پخلانۍ لپاره يې يوه طرحه جوړه کړې، چې د لندن په کنفرانس کې به يې نړيوالو ته وړاندې کړي. هغه زياته کړې، چې د دې طرحې د پلي کولو لپاره پيسو ته ارتيا لري او په دې اړه جاپان ورسره ژمنه کړې ده او هيله يې څرګنده کړې، چې امريکا او برېتانيا به هم ورسره په دې برخه کې مرسته وکړي. خو د پژواک د رپوټ پر اساس، يو شمېر سياسي څېړونکي په دې اند دي، چې د سولې په اړه جوړې شوې طرحې هغه مهال بريالی کېدای شي، چې د مخالفينو غوښتنې سمې واوړېدل شي او د هغوی سياسي برخليک معلوم کړی شي. د سياسي چارو کارپوه وحيد مژده، له وسلوالو مخالفينو سره د سولې لپاره د ولسمشر کرزي طرحه ناکامه او ناکاره بولي. نومورې د سلواغې پر ۲مه، وويل، چې د ده د معلوماتو له مخې، په دې طرحه کې د تور لېست موضوع له منځه وړل، افغان وسلوالو مخالفينو لپاره په نورو هېوادونو کې د پناهندګۍ لاړې چارې برابرول او هغو کسانو ته چې پاتې کېږي، ورسره مالي مرسته کول شامل دي. خو مژده وايي، چې وسلوال طالبان د سياسي پناهندګۍ او يا پيسو ترلاسه کولو لپاره جګړه نه کوي. هغه زياتوي: «له طالبانو سره بايد د هغوی د سياسي برخليک په اړه خبرې وشي او د هغوی غوښتنې دې واوړېدل شي، بيا هم خبرې پرمخ ځي او هم د سولې طرحه بريالی کېدای شي.» د وحيد مژده په وينا ، وسلوال طالبان دې ته چمتو دي چې مذاکراتو ته کښېني. خو زياتوي، چې د کرزي له طرحې څخه داسې ښکاري، چې بهرنيان غواړي چې طالبان ورته تسليم شي. نومورې وويل: «دا کار طالبانو ته د منلو وړ نه دی او که داسې وي، نو زه فکر نه کوم، چې د کرزي طرحه به اغېزمنه واقع شي.» د طالبانو د واکمنۍ پرمهال د بهرنيو چارو وزير مولوي وکيل احمد متوکل هم، د ولسمشر کرزي طرحه نامناسبه بولي. هغه وايي: «زه په افغانستان کې د سولې لپاره يوه نړيواله قوي اراده نه وينم، څو پورې چې افغان دولت او بهرنيان په دې اړه قوي همغږي په خپلو کې رامنځته نه کړي، د سولې طرحې پرمخ نه ځي.» دی وايي، چې تر مذاکراتو او خبرو اترو وړاندې د اعتماد او باور فضا په رامنځته کولو سره دا پروسه پرمخ ځي او څو پورې چې دغه فضا نه وي رامنځته شوې، پروسې به ناکامې وي. د متوکل په اند ، له تور لېست څخه د مخالفينو د نومونو ايستل او له زندانونو څخه بنديان خوشې کول، د اعتماد او باور فضا رامنځته کولای شي. نوموړي داهم وويل، چې د سولې د طرحې د بريالېتوب لپاره بايد دواړه خواوې له خبرو وړاندې شرطونه کښېږدي. د کابل پوهنتون د حقوقو او سياسي علومو د پوهنځي استاد او سياسي کارپوه پروفيسور ودير ساپی وايي، چې له تور لېست څخه د مخالفينو د نومونو وېستل دغه پروسه بريالی کولی شي. هغه زياتوي، که چېرې په دې اړه له سري ډيپلوماسي څخه کار واخيستل شي او د افغان مخالفينو له مشرانو سره خبرې اترې وشي، اغېزمنه به وي. د ساپي په وينا ، که چېرې په دې طرحه کې له تور لېست څخه د مخالفينو د ايستلو ترڅنګ د زندانيانو خوشې کول او ورته د امنيت تضمين ورکول هم شامل وي، نو اغېزمن تمامېدلای شي. نوموړي زياته کړه: «زما د معلوماتو له مخې، هغوی (افغان وسلوال مخالفين) خپل افغاني حيثيت او په افغاني ټولنه کې خپله خانته ځای غواړي.» دغه راز د ودير ساپي په وينا ، که چېرې وسلوالو مخالفينو ته خپلې سيمې ورکړل شي، د نورو افغانانو په څېر ورسره مرسته وشي او هغوی ته په سياسي، اقتصادي او ټولنيزه برخو کې برابر حقونه ورکړل شي، نبه اغېزه به ولري. د کابل پوهنتون د حقوقو او سياسي علومو د پوهنځي استاد او د سياسي چارو کارپوه نصرالله ستانکزی بيا وايي، هر هغه څه چې د سولې راوستو لپاره وي، افغانان او نړيوال يې ملاتړ کوي. خو د هغه په اند ، له افغان وسلوالو مخالفينو سره مذاکرات او هغوی سولې ته رابلل ساده او اسانه کار نه دی. ستانکزی زياته کړه: «د طرحې د مؤثريت لپاره بايد د تور لېست موضوع له منځه يوړل شي، بنديان خوشې شي، د مخالفو ډلو تفکيک وشي او له هرې ډلې سره بايد

۳مخ

به منظور بازسازی و توسعه سيستم برق کابل ۸۱ ميليون دالر مساعدت گرديد

بانک انکشاف آسيايی ۸۱ ميليون دالر را به منظور بازسازی و توسعه سيستم برق شهرکابل مساعدت نمود. تفاهم نامهٔ اين مساعدت، روز اول دلو ميان داکتر حضرت عمر زاخيلوال وزيرمالیه ، جليل شمس رييس شرکت بريشنا و کرک ستيفنسن رييس بانک انکشاف آسيايی در کابل امضاء گرديد. عزيز شمس سخنگوی وزارت مالیه افغانستان به آژانس خبری پژواک گفت که اين پول، از طرف حکومت افغان در بخش بازسازی و توسعه سيستم برق شهر کابل به مصرف خواهد رسيد. موصوف گفت که با اين پول، بطور خاص شبکه برق توريدی ازبکستان به شهر کابل بطول ۳۰ کيلومتر توسعه خواهد يافت. به گفته شمس، همچنان يک بخش اين پول در اعمار يک سب ستيشن بزرگ برق در ساحه جنوب غربی شهر کابل نيز مصرف خواهد شد که با تکميل آن، سهولت برق به ۶۰ هزار خانواده مساعد خواهد شد. قرارمعلومات مسؤولين شرکت ص۳

ناټو د شپې په مخه د تلاشيو په اړه نوي مقررات جوړوي

په افغانستان کې د ناټو خواکونو قوماندان غواړي، چې د شپې له مخې د عملياتو او د خلکو کورونو ته د پوځيانو د ننوتو د محدودولو لپاره نوي مقررات جوړکړي. که څه هم دا کار ممکن له تاکتيکي نظره تاوان هم وکړي. د ناټو نړون د سمندري پلیو خواکونو وياند اډميرل ګريګوري له اسوشيټېد پرېس خبري اژانس سره په مرکه کې وويل، په دې اړه به د ناټو د قوماندان نوي مقررات ډېر ژر اعلان شي. په افغانستان کې د نړيوالوخواکونو د شپې له مخې عمليات او د افغانانو د کورونو تلاشي نه يوازې د ولس له سخت مخالفت او کرکې سره مخامخ شوي، بلکې ولسمشرکرزي هم پرې بيا بيا نيوکې کړې دي. مخکې په افغانستان کې د ناټو او امريکايی خواکونو ګډ عمومي قومندان جنرال سټنلي مک کرېسټل ويلي وو، چې د ملکي تلفاتو د مخنيوي يا کمولو لپاره يې له هوايي قوې يا له درنو وسلو څخه استفاده محدوده کړې او د شپې په مخه يې د خلکو کورونو ته د تلاشي لپاره د عسکرو ورتګ منع کړی دی. د ناټو د وياند په وينا په نويو مقرراتو کې يوه حساسه او په افغانستان کې د خلکو پارونکې موضوع يعنې د شپې په مخه د خلکو د کورونو تلاشي، په پام کې نيول شوې ده. هغه ونه ويل، چې دا مقررات به عملاً له کله اجرا او نافذ شي. د تاند د رپوټ له مخې، اډميرل سميت وايي، نړيوال خواکونه غواړي چې د شپې په مخه د عملياتو د کمولو لپاره له پرمختللو وسايلو کار واخلي. هغه وويل نور به د دښمنانو د موندلو لپاره پرته له دې چې زموږ خواکونه د چا کور ته د تلاشي لپاره ننوځي، له پرمختللو دوربينونو کار واخلي.

امريکا حضور سياسی و اقتصادی خويش را برای مدت طولانی درمنطقه حفظ خواهد کرد

وزارت خارجه ايالات متحده امريکا در يک گزارش خود می نويسد: هر چند ماموريت نظامی امريکا در افغانستان از نگاه زمانی بی پايان نخواهد بود، ولی اين کشور برای دفاع از منافع دراز مدت خود در اين منطقه حضور سياسی، ديپلوماتيک و اقتصادی خود را در افغانستان و پاکستان برای مدت طولانی حفظ خواهد کرد.

در گزارش با اشاره به اين مطلب که امريکا بعد از خروج قوای شوروی سابق از افغانستان در سال ۱۹۸۹ اين کشور را به حال خود رها نمود، گفته می شود که بعد از اين امريکا افغانستان را تنها گذاشته نمی تواند، حتی با تکميل ماموريت نظامی کوشش های ملکی خود را در افغانستان ادامه خواهد داد تا افغانستان به يک دولت ناکام تبديل نشود و بار ديگر پناه گاهی برای القاعده نگردد.

رييس جمهور اوباما که دستور افزايش ۳۰ هزار عسکر ديگر امريکايی را به افغانستان صادر کرده است، به اين نظر است که انتقال عساکر امريکايی از افغانستان بايد تا اواسط سال ۲۰۱۱ آغاز شود، اما مقام های امريکايی می گويند، خروج قوای اين کشور از افغانستان به شرايط واقعی ص۳

کنفرانس لندن و مذاکره با طالبان

ص۲

ميليبند:

به واليان افغان قدرت بيشتری داده شود

بريتانيا سعی دارد افکار عمومی مردم را نسبت به عمکرد اين کشور در قبال افغانستان تغيير دهد

وزير خارجه بريتانيا می گويد دادن اختيارات بيشتر به واليان و مسئولان محلی به حل بحران جاری در افغانستان کمک می کند. وزير خارجه بريتانيا در مقالهٔ که در نشريه " نيو استيت من" چاپ شده، نوشته که نبايد گذاشت افغانستان دوباره به مرکزی برای حمله به ديگر نقاط جهان تبديل شود. آقای ميليند به اين باور است که اگر واليان و ولسوالها از قدرت بيشتری برخوردار باشند، می توانند به مناطق تحت کنترول شان بهتر رسيده گی کنند. وزير خارجه بريتانيا والی هلمند را مثال می زند که با کمک بريتانيا برنامه ويژه کمک به کشاورزان را روی دست گرفته و بر اساس آن ۳۵ هزار دهقان افغان را وادار به ترک کشت کوکنار کرده است. ظاهرا به نظر آقای ميليند اگر گلاب منگل والی هلمند در همان صلاحيت کاری خود محدود می ماند، نمی توانست چنين برنامه موثری را اجرا کند. وزير خارجه بريتانيا چنين ديدگاهی را در حالی مطرح می کند که دولت مرکزی افغانستان در هشت سال گذشته

پيوسته تلاش ص۳

د لوی او بښونکي خدای ج په نامه

سرمقاله

که خپلسري عملیات ونه درول شي، نو...

په هېواد کې د ایساف ځواکونو خپلسرو عملیاتو د ګڼ شمېر هېوادوالو کرکې او اندېښنې راپارولې دي. نوموړي ځواکونه د پرې وختونه پرته له دې چې له افغان دولت سره سلا او همغږیتوب وکړي، په خپل سر عملیات کوي، د خلکو کورونه تلاشي کوي او په خپل سر خلك زندانونو ته بیایي. که څه هم څه موده وړاندې د افغان دولت او ایساف ځواکونو ترمنځ د عملیاتو د همغږیتوب په موخه یو تفاهملیك هم لاسلیك شو، خو عملي بڼه یې غوره نه کړه او تر هغې وروسته هم ایساف ځوکونو څو ځلې خپلسري عملیات وکړل او لاکوي یې هم. په حقیقت کې دا په دې مانا ده، چې د افغان دولت او ایساف ځواکونو تر منځ د باور فضا ببڅي له منځه تللې او د دوی تر منځ متقابله همغږي نشته. په همدې ترڅ کې پرون د غزني ولایت یو شمېر اوسېدونکو هم په دغه ولایت کې د ایساف د خپلسرو عملیاتو د بندښت په پار پراخ لاریون وکړ، دوی د بهرنیو پوځونو پر ضد شعارونه ورکول او د هغوی خپلسري عملیات یې پر ملکي وګړو مستقیم تېرې باله او د ژر تر ژره بندولو غوښته یې کوله. تر دې وړاندې هم د هېواد په ډېرو ولایتونو کې ورته لاریونونه او غونډې جوړې شوي او د دې ډول د عملیاتو د بندولو غوښتې په کې شوې دي، خو تر دې دمه پورې ایساف ځواکونو خپلسري عملیات نه یوازې ونه درول، بلکې نور یې زور ورکړ، او داسې ورځ به نه وي، چې دوی په یوه سیمه کې خپلسري عملیات ونه کړي او د ملکي خلکو په نیولو، ټکولو او ځوروولو لاس پورې نه کړي، چې د دې کارونو له یوې خوا د سولې پر بهیر ډېر ناوړه اغېز کړي او له بلې خوا یې د بهرنیو ځواکونو پر وړاندې د خلکو کرکې او اندېښنې لاپسې زیاتې کړې دي، چې په دې سره د وسلوالو مخالفینو لیکې نورې هم پیاوړې شوي او د لاپیاوړي کېدو په حال کې دي. دا په داسې حال کې ده، چې ځو ورځې وروسته د افغانستان په اړه د لندن کنفرانس هم جوړېدونکی دی، نو په دې توګه اړینه ده چې په دغه کنفرانس کې دا موضوع په جدي توګه وڅېړل شي او په دې اړه یو ګډ او قوي پرېکړه لیك رامنځ ته شي، خو که دا موضوع په جدي توګه تر غور لاندې ونه نیول او حالت همداسې دوام ولري، نو لرې نه ده، چې ټول ولس به د بهرنیو پوځونو پر ضد وسلې ته لاس کړي او په دې توګه به د سولې بهیر ګډوډ او هېواد به په یوه لوی ناورین او بحران کې راګېر شي.

کنفرانس لندن و مذاکره با طالبان

محمد وزیری

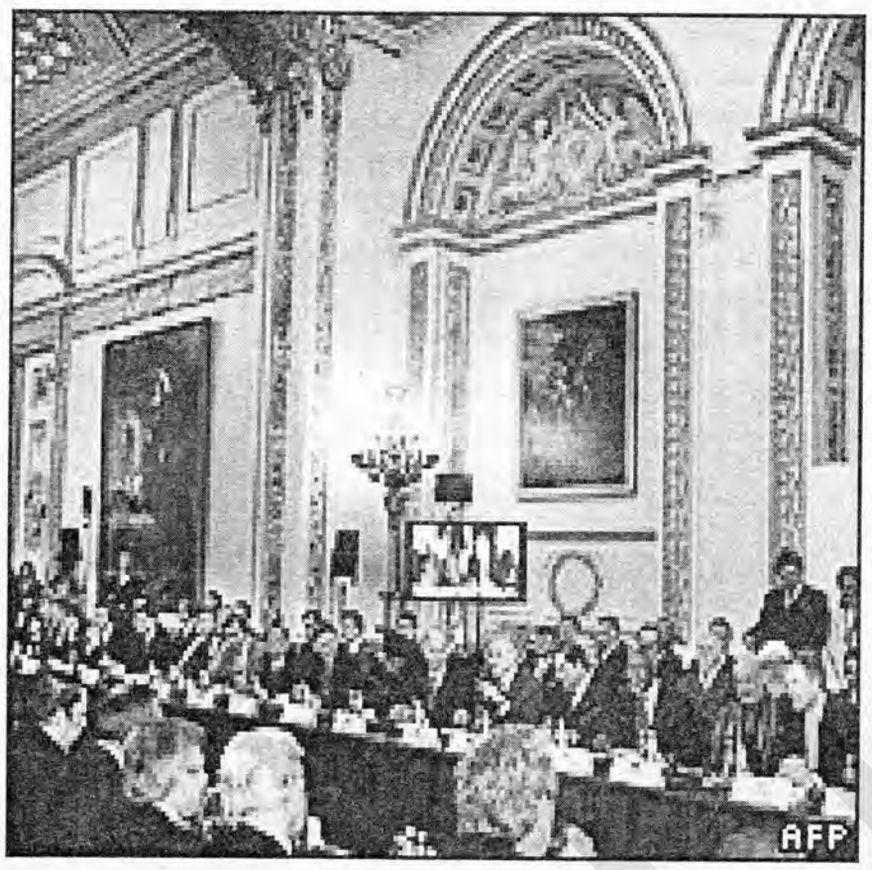

حملهٔ طالبان به اهدافی در کابل و تنها ده روز پیش از این کنفرانس و همزمان با تحلیف وزرای جدید کابینهٔ افغانستان می تواند، به نوعی به چالش کشیدن دولت تعبیر شود.

رییس جمهور افغانستان، روز شنبه در دیدار با دیوید میلیبند، وزیر امور خارجهٔ بریتانیا، اعلام کرد که طرح آماده یی برای مذاکره با طالبان در دست دارد و این طرح را در کنفرانس لندن ارایه خواهد کرد.

کنفرانس لندن قرار است در ۲۸ ماه روان میلادی، برگزار شود.

مسألهٔ اصلی در کنفرانس لندن، امنیت است. طالبان عمده ترین گروهی است که امنیت را در مناطقی از جنوب و شرق و اخیرا در شمال افغانستان، ناامن کرده است.

حملهٔ روز دوشنبه این گروه به اهدافی در کابل و تنها ده روز پیش از این کنفرانس و همزمان با تحلیف وزرای جدید کابینهٔ افغانستان می تواند، به نوعی به چالش کشیدن دولت و تلاشی برای ابراز قدرت در آستانهٔ کنفرانس لندن تعبیر شود.

مذاکره با طالبان در واقع بحث جدیدی نیست و دولت افغانستان دست کم از دو سال پیش به این سو، تلاش کرده است، تا با طالبان یا دست کم برخی از اعضای طالبان وارد مذاکره شود.

پیشتر کرزی تا آنجا پیش رفت که در اظهاراتی با خطاب قرار دادن ملا محمد عمر، رهبر طالبان، گفت که حتا اگر او بخواهد، وی حاضر است، در جایی که ملا محمدعمر تعیین می کند، با او ملاقات کند.

اگر چه بحث مذاکره با طالبان در تیوری می تواند، بحث جذابی باشد و به نوعی یک تحول در سیاست داخلی افغانستان، اما در عین حال می تواند، به مفهوم عقب نشینی دولت افغانستان و حامیان غربی آن تعبیر شود: به خصوص هنگامی که دولت قادر به کنترول امنیت نباشد و حملاتی مانند آنچه که روز دوشنبه در کابل رخ داد، صورت گیرد.

از سوی دیگر، در عمل برنامهٔ مذاکره با طالبان دست کم با سه مشکل اصلی رو به رو است.

طالبان؛ گروه منسجم یا متکثر:

گروهی که بعدها موسوم به طالبان شد در واقع، در سال ۱۹۹۴ در سپین بولدک قندهار و در واکنش به یک حادثهٔ محلی، و از جنگجویانی که با اصطلاح از بی انسجامی و عدم امنیت در کشور تحت حاکمیت مجاهدین به ستوه آمده بودند، تشکیل شد.

نیروهای مجاهدین مخالف دولت داکتر نجیب الله در سال ۱۹۹۲ موفق شدند، کابل را به تصرف خود درآورند، اما درگیرهای داخلی و درون گروهی بین مجاهدین شروع و منجر به سال ها خشونت و ناامنی در کشور شد.

طالبان به هنگام قدرت در افغانستان از انسجام بیشتری برخوردار بود.

گروه طالبان که در اصل برخاسته از این حوادث بود (بدون در نظر گرفتن نقش برخی از کشورها در حمایت از آن) دو سال بعد موفق به تصرف کابل شد و احتمالا از این زمان بود که نام طالبان به طور اخص در محافل سیاسی و مطبوعاتی به عنوان یک گروه مطرح شد.

رژیم طالبان در سال ۲۰۰۱ و پس از حملهٔ امریکا به افغانستان سقوط کرد.

تا این زمان اگرچه گروه طالبان و رژیم تحت حاکمیت آن تفاوت هایی با ساختاهاری دولت مدرن در ساختار و عمل داشت، اما به هر صورت از طالبان به عنوان یک گروه منسجم یاد می شد؛ گروهی که در کابل مستقر بود، دارای شورای منسجمی در کابل (به حیث مرکز سیاسی) و شورایی در قندهار (به حیث مرکز معنوی) بود که تحت رهبری فردی به نام ملا محمد عمر قرار داشت.

به عبارت دیگر، افرادی که گروه طالبان را رهبری می کردند، افراد مشخص با مناصبی مشخصی در ساختار قدرت طالبان بودند. اگرچه این ساختار چندان منسجم نبود.

اما با سقوط رژیم طالبان و پراگنده شدن این گروه این انسجام تقریبی نیز به نوعی از هم پاشید.

به گفتهٔ برخی از کارشناسان در صورتی که گروه طالبان به عنوان بخشی از ساختار سیاسی و قومی افغانستان در مذاکرات بن (آلمان) در سال ۲۰۰۱ شرکت داده می شدند، شاید این امید متصور بود که سران مشخص این گروه بتوانند، در ساختار بعدی افغانستان مشارکت داده شوند؛ به ویژه آنکه همزمان با روند مذاکرات بن، طالبان در قندهار هنوز قدرت خود را حفظ کرده بودند.

کنار گذاشتن این گروه از مناسبات سیاسی، فرار سران این گروه و مخفی شدن آنها به پراکنده گی بیشتر این گروه دامن زد.

تحولات پاکستان و بی ثباتی سیاسی در این کشور باعث ایجاد بی ثباتی به ویژه در مناطق قبایلی هم مرز با افغانستان شد، مناطقی که گفته می شود، بسیاری از رهبران طالبان و همچنین رهبران القاعده پس از سقوط رژیم طالبان به آنجا فرار کرده اند.

بیش از ۸ سال سیاست ص۳

حامی دیروز؛ دشمن امروز

محمد سرابی

امریکا، بریتانیا و چند کشور اروپایی دیگر سفارت خانه های خود در یمن را برای چند روز تعطیل کردند و به اتباع شان توصیه کردند از خانه های شان بیرون نیایند؛ زیرا ممکن است، نیروهای القاعده به آنها حمله کنند. این تعطیلی به دنبال موجی از تهدیدهای شبکهٔ القاعده در راستای مورد هدف قرار دادن مواضع غربی در یمن بود.

القاعده به عنوان یکی از بزرگترین گروه های تندرو مشهور است و سابقهٔ آن به چند دههٔ قبل برمی گردد. در سال ۱۹۷۹، اردوی شوروی به افغانستان حمله کرد. امریکا که در آن زمان با شوروی رقابت داشت و می خواست، مانع تسلط آن بر افغانستان شود، به گروه هایی که با اردوی شوروی می جنگیدند، کمک می کرد. پاکستان و عربستان هم که متحدان امریکا در شرق میانه هستند، در این کار شریک بودند.

اسامه بن لادن فرزند یک میلیونر عربستانی، که دوران نوجوانی را به همراه دیگر اعضای خانواده در اروپا و عربستان گذرانده بود، وارد گروهی به نام «مکتب الخدمه» شد. او از ثروت خود و کمک های امریکا برای جنگ با اردوی شوروی استفاده می کرد. در سال ۱۹۸۹، اردوی شوروی از افغانستان خارج شد و چند سال بعد، با فروپاشی شوروی رقابت امریکا با این کشور و دوران جنگ سرد تمام شد.

بعد از خروج اردوی شوروی از افغانستان، گروه های شبه نظامی زیادی در این کشور با هم درگیر بودند که از میان آنها طالبان به قدرت رسید. در همان زمان اسامه بن لادن گروه القاعده را از باقی ماندهٔ اعضای مکتب الخدمه و دیگر گروه های شبه نظامی تأسیس کرد و عملیاتی مثل حمله به سفارت خانه های امریکا در افریقا و حمله به کشتی جنگی این کشور در خلیج عدن را انجام داد که باعث شد در فهرست سازمان های تروریستی امریکا قرار گیرد. این بار دشمن القاعده همان حامی قدیمی آن بود.

گفته می شود که عملیات مشهور ۱۱ سپتمبر هم توسط القاعده انجام شده است. پس از حملهٔ امریکا به افغانستان در سال ۲۰۰۱ و سقوط طالبان، القاعده در شرق میانه و شمال افریقا و حتا اروپا پخش شد. اعضای جدید این سازمان از بین نوجوانان و جوانان انتخاب می شوند و برای عملیات انتحاری آموزش می بینند. «ابومصعب الزرقاوی» از اعضای اصلی القاعده، چند سال پیش با شلیک راکت امریکاییان در عراق کشته شد، ولی «ایمن الظواهری» یکی دیگر از قوماندانان اصلی این سازمان مانند بن لادن مخفیانه زنده گی می کند. اعضای قدیمی القاعده که توسط امریکاییان آموزش دیده اند به تکنیک های اطلاعاتی و عملیاتی آنها آشنا هستند و به همین دلیل، به ساده گی دستگیر نمی شوند.

کنفرانس لندن و مذاکره با ...

امریکا و متحدان آن در منطقه یی که همواره مورد انتقاد بوده است، وجود دولتی نوپا درافغانستان پس ازسال ها جنگ و خشونت داخلی و در ادامهٔ آن ناکارآمدی این دولت در چند سال گذشته به همراه اوضاع بی ثبات در پاکستان، گروه های مختلف ستیزه جو در دو طرف مرز را به شدت متکثر کرده است.

به عبارت دیگر، گروه های مختلف ستیزه جو در دو طرف مرز دست کم با هدف مشترک مبارزه با امریکا و غرب و حضور آن در افغانستان در نقاط مختلف مرزی مشترک دو کشور رشد و نمو پیدا کرد و با هم آمیخته و در عین حال، از هم دیگر دور شدند.

این اتفاق در عمل بدین معناست که اکنون هنگامی که سخن از طالبان به میان می آید، دیگر نمی توان با صراحت چند سال پیش از این گروه به عنوان یک گروه منسجم و واحد نام برد.

اظهارات ضد و نقیض رهبران مختلف طالبان به تحولات منطقه می تواند، نشان دیگری بر این تکثر باشد.

به طور مثال پیام رهبر طالبان در اواسط ماه سپتمبر و به مناسبت عید قربان با پیام های قبلی منتسب به این گروه تفاوت هایی داشت و به نوعی حاکی از نوعی تغییر نگرش به اوضاع بود، از جمله توجه به اوضاع داخلی و یا حتا حسن همجواری.

اما مدتی پس از این پیام و بلافاصله پس از سخنرانی رییس جمهور امریکا دربارهٔ استراتیژی جدید این کشور در افغانستان، اطلاعیه یی منسوب به طالبان دراین باره منتشر شد.

روزنامه نگاران و کارشناسان مسایل سیاسی که این اطلاعیه را بررسی کرده اند، معتقد اند که این اطلاعیه که در ظرف کمتر از ۲۴ ساعت بعد از سخنرانی آقای اوباما منتشر شده، نسبت به بسیاری از واکنش های طالبان در موارد مشابه متفاوت است.

در این اعلامیه دقیقا بر نکته هایی انگشت گذاشته شده که پیش از این بیشتر رهبران القاعده به آن اشاره می کردند.

موضع کشورهای درگیر در افغانستان:

از دیگر مشکلات مورد توجه منتقدان در برنامهٔ کرزی، مواضع برخی از کشورهای اصلی و درگیر در قضیهٔ افغانستان به خصوص ایران، پاکستان، هند و روسیه و سیاست آنها در قبال طالبان است.

تمام این کشورها به استثنای پاکستان با طالبان مخالف هستند و در طول دوران حاکمیت طالبان بر افغانستان، از جبههٔ مخالف طالبان حمایت می کردند.

برای مثال در سال ۲۰۰۱ و به هنگام شروع روند مذاکرات موسوم به بن هنگامی که صحبت هایی از مذاکره با طالبان و به نوعی "طالبان خوب و یا میانه رو شد" مقام ها هندی در واکنشی به این اظهارات اعلام کردند که واژه هایی مانند طالبان خوب و یا میانه رو در "نفس متضاد" هم هستند.

حتا مذاکره با طالبان از سوی دولت افغانستان برای پاکستان می تواند، با نگرانی هایی همراه باشد. با توجه به سیاست دیرینهٔ پاکستان در افغانستان و اینکه برنامهٔ دولت افغانستان برای مذاکره چه خواهد بود و با چه عناصری از طالبان صورت می گیرد و به چه صورت تضمین کنندهٔ منافع پاکستان خواهد بود، این مذاکرات احتمالی با طالبان، بالقوه می تواند، از سوی پاکستان با مشکلاتی مواجه شود.

در این رابطه حتا با توجه به تنش های اخیر در شمال افغانستان به ویژه در کندز و حضور نیروهای طالبان در آن، کشورهای آسیای میانه نیز که نگرانی خود را از این حضور طالبان در شمال افغانستان اظهار کرده اند؛ بدون شک واکنش مثبتی به این گونه از مذاکرات نشان نخواهند داد. به ویژه اینکه علیرغم گذشت پس از هشت سال نیروهای نظامی و امنیتی کشور در موقعیتی نیستند که بتوانند، با خطر افراط گرایی در افغانستان با قدرت مقابله کنند.

فهرست سیاه:

از سوی دیگر، یکی از موانع اصلی در سر راه مذاکره با طالبان فهرست سیاهی است که نام ملا محمد عمر رهبر طالبان و قوماندانان ارشد این گروه در آن درج شده است. ضمانت و مصونیت و در نتیجه حذف نام رهبران شان از فهرست سیاه شورای امنیت سازمان ملل متحد می تواند، اولین قدم در اجرای مذاکرات با طالبان باشد.

اما حذف نام این افراد بالقوه می تواند، مشکلات جدیدی را پیشروی دولت افغانستان به ویژه در خصوص موارد نقض حقوق بشر بگذارد.

حضور تعدادی از اشخاص و چهره های جهادی سابق و همچنین چهره های وابسته به دولت های پیشین در افغانستان در برخی از دستگاهای دولتی و حتا مجلس این کشور به دلیل برخی از سوابق سال های جنگ در افغانستان با واکنش گروه های مدافع حقوق بشر مواجه شده است.

خارج کردن نام برخی از مقام های ارشد طالبان از فهرست سیاه و حضور احتمالی برخی از چهره های آنها در ساختار سیاسی کشور نیز، در همین چارچوب می تواند، مشکلات تازه و واکنش های مشابهی را به خصوص در زمینهٔ نقض حقوق بشر در زمان طالبان به وجود آورد.

هنوز از جزییات طرح دولت گزارشی منتشر نشده است و باید منتظر بود، اما آنچه به نظر می رسد، این است که دولت افغانستان تحت فشار زیادی به خصوص از سوی حامیان غربی اش است، تا در امور امنیتی پیشرفت هایی داشته باشد، به ویژه اینکه حملهٔ طالبان به کابل ده روز پیش از کنفرانس امنیتی لندن و همزمان با تحلیف وزرای جدید این فشارها را بیشتر می کند.

رقابت‌ها و حسادت‌های ...

کارها را انجام داد. حتا قبل از اینکه اوباما سوگند ریاست‌جمهوری امریکا را ادا کند، سرکوزی تمام این اقدامات را انجام داده بود.

سرکوزی که همواره خودش را به رخ دیگران می‌کشد، دربارهٔ تعیین استراتیژی بسیار رک و راست سخن می‌گفت و حرف‌های او دیوانگی تعبیر می‌شد. در جنوری ۲۰۰۸ میلادی و هنگامی که ۸ ماه از ریاست‌جمهوری وی گذشته بود(همانطور که اوباما هم این مدت را گذرانده است)، انتقادها از او به خاطر در دست گرفتن مسوولیت پروژه‌های زیاد و بهره وری بسیار اندک، افزایش یافت. سرکوزی در مصاحبه با منابع خبری گفت: شما نمی‌توانید، امید رسیدن به نتیجهٔ مطلوب را داشته باشید، مگر آنکه یک دفعه همه چیز را تغییر دهید.

در غیراین صورت، اجازه دهید نیروهای مخالف روند تغییرات، علیه شما متحد شوند و همه چیز متوقف شود. وی افزود: مردم فرانسه باید این موضوع را بدانند: من احساس مسوولیت می‌کنم و می‌خواهم کاری انجام بدهم. از سوی دیگر، اوباما بر خلاف سرکوزی، از کلمه«من»استفاده نکرده است و همواره از کارهایی که عملی است، سخن می‌گوید.

چنین تفاوت‌هایی در شیوهٔ رفتار، تاثیرگذاری بیشتر براساس موضوع را به خطر می‌اندازد. به افغانستان توجه کنید.

در زمان ریاست‌جمهوری سرکوزی، فرانسه امسال بار دیگر به ساختار قوماندانی منسجم ناتو پیوست و با افزایش تقریبا ۳ هزار نیرو به درخواست‌های ریاست‌جمهوری بوش برای فرستادن سربازان بیشتر به افغانستان پاسخ داد، اما نحوهٔ درخواست سرکوزی برای توجه به این تغییرات، بارها و بارها در جامعهٔ فرانسه این امر را نشان می‌دهد که وی با وجود انجام این کارها از اعتبار کافی برخوردار نشده است. هم‌اکنون اوباما از متحدان خود انتظار کمک‌های بیشتری را دارد، اما سرکوزی عصبانی و قدر نشناس، ممکن است، وسوسه شود و به اوباما کمکی نکند.

اگر دو رهبر در اعتماد و اطمینان کاملی که فرانسوی‌ها آن را رفاقت و همدستی می‌خوانند، سهیم شوند، حل و فصل این اختلافات آسان‌تر خواهد بود، اما این طور نیست. رییس جمهور امریکا سیاستمدار سفت و سخت فارغ التحصیل از پوهنتون شیکاگو است، اما برای رییس جمهور فرانسه به اندازهٔ کافی سختگیری نمی‌کند. سرکوزی توانست، با تمام مخالفان خود همکاری کند، یا آنها را تقریبا از پای درآورد. وی حتا توانست، سرسخت‌ترین رقیب خود دومینیک دوویلپن، صدراعظم سابق فرانسه را به خاطر تبلیغات برای بدنام کردنش، پای میز محاکمه بکشاند. ناتوانی اوباما برای شکست دادن دشمنان و انجام چنین کاری به‌منظور پیشبرد سیاست‌هایش، به‌نظر می‌رسد که سرکوزی را ناامید کرده است.

رییس‌جمهور فرانسه هفته پیش در مصاحبه با یک خبرنگار گفت: اوباما شجاع است و خطر را درک می‌کند، اما او در برابر کشورش قرار گرفته است. بهار سال گذشته، سرکوزی در مهمانی ناهار کاخ الیزه به گروهی از نماینده گا پارلمان فرانسه گفت که اوباما هیچگاه در طول زنده گی خود وزارتخانه یی را اداره نکرده و هیچ وقت تصمیم‌گیری و کارایی مناسبی نداشته است.

اوباما و سرکوزی شباهتی به یکدیگر ندارند. سرکوزی نه تنها هدایت منابع فرانسه را در اختیار دارد، بلکه تمام اروپا تحت کنترول اوست. یکی از نمونه‌های خوبی که می‌توان به آن اشاره کرد، کشور سومالیاست. زمستان سال گذشته، ناوهای چندملیتی در گروه‌های متعدد سعی کردند، با دزدان دریایی شاخ افریقا که تهدید روز افزونی برای دریانوردی بین‌المللی به شمار می‌رود، مبارزه کنند. ناتو در مبارزه با دزدان دریایی ناکارآمد بود. از سوی دیگر، ایالات متحده هم به‌طور موقتی نیروهایش را از بحرین خارج کرد.

قوماندانان کشتی های جنگی امریکا برای تیراندازی به دزدان دریایی تردید داشتند و اگر به دام آنها می‌افتادند، مطمین نبودند که چه سرنوشتی در انتظارشان است. دزدان دریایی هم که مسلح به کلاشینکوف بودند، پیوسته مبلغ باج خواهی خود را افزایش می‌دادند. بنابراین، سرکوزی با اتحادیهٔ اروپا برای ایجاد نیروی متخاصم‌تری همکاری کرد و با کنیا توافقنامه‌یی ایجاد کرد که بر همین اساس، دزدان دریایی دستگیر شده را برای محاکمه به آن کشور می‌بردند.

هنگامی که دزدان دریایی سومالیا، ماه اپریل کشتی امریکایی مرسک آلاباما را محاصره کردند و کپتان آن را به گروگان گرفتند، این کشتی راهکارهای مناسبی که از سوی فرانسه طراحی شده بود را دنبال کرد. بر همین اساس، دزدان دریایی در فاصلهٔ دورتری در دریا ماندند و تک تیراندازها با هدف‌گیری دقیق، گروگان‌گیران و دزدان دریایی سومالیا را از پای درآوردند و کپتان را آزاد کردند.

یک مقام امریکایی که از نزدیک با فرانسه در مورد ناتو و مسایل مرتبط کار می‌کند، اما اجازهٔ حرف زدن دربارهٔ این مسایل را ندارد، گفت: هم‌اکنون همه چیز به آرامی به پیش می‌رود. وی افزود: سرکوزی یک فعال سیاسی است که ما می‌توانیم، با او همکاری کنیم. علاوه بر این، همانطور که شواهد امر نشان می‌دهد، سرکوزی کسی نیست که بخواهد علیه شما کار کند.

نگاهی به یک سال کارکردهای ...

دارد: بعد از اصلاحات در امور صحی، او باید توجه اش را به قاعده مند ساختن بانک ها، اقلیم، اصلاحات در آمور آموزشی و سیاست در امور مهاجرت معطوف دارد. وضعیت اقتصادی تاهنوز ناثبات و شکننده و میزان بیکاری بالاست. انتخابات پیش روی کنگره موقعیت او را اضافتاً مشکل می سازد. اما اوباما چاره یی جز پیمودن به راه رفته را با عزم و ارادهٔ قوی تر از بیش ندارد. او نمی تواند یک بار دیگر زمام امر را از دست رها کند.

امریکا حضور سیاسی و اقتصادی خویش را برای مدت طولانی ...

در داخل افغانستان مربوط می باشد. رییس جمهور اوباما قرار است برای تمویل مصارف فوری جنگ در افغانستان ۳۳ ملیارد دالر ازمجلس سنای آنکشورتقاضا نماید. در گزارش گفته شده، در پهلوی اهداف امنیت ملی امریکا، کمک های ملکی در توسعه ظرفیت ها در ساحات مهم به حکومت افغانستان کمک خواهد کرد و به افغان ها نشان خواهد داد که تعهدات امریکا پایدار و دراز مدت می باشد. به اساس گزارش، برنامهٔ امریکا تحت عنوان " استراتیژی ثبات در افغانستان و پاکستان" ترتیب شده است. ایالات متحده امریکا هم زمان با افزایش تعداد عساکر، تقویه حضور ملکی خود را نیز در افغانستان آغاز کرده و متخصصان ملکی را به این کشور فرستاده است تا در رشد شبکه زراعت، تقویه سیستم حکومت داری و حمایت از تلاش ها برای جذب طالبانی که از القاعده فاصله می گیرند، کمک کنند. در گزارش وزارت خارجه امریکا ارقام دقیق درج نشده، ولی گفته می شود که تعداد کارمندان و متخصصان ملکی امریکا در این کشور سه برابر خواهد شد. فعلاً امریکا ۳۲۰ کارمند ملکی در افغانستان دارد و نظر به تخمین ها این تعداد به ۱۰۰۰ نفر بلند برده خواهد شد. متخصصان از شعبات مختلف حکومت و دیگر موسسات امریکایی از جمله وزارت های خارجه، زراعت، خزانه، امنیت داخلی و عدلیه و همین طور از اداره مبارزه با مواد مخدر و اداره اطلاعات فدرال امریکا (اف، بی، آی) به افغانستان فرستاده می شوند.

تورید و استعمال کودکیمیاوی امونیم نایتریت ...

تا نوع یادشده کود کیمیاوی را به ریاست های زراعت ، آبیاری و مالداری تسلیم کنند، در غیر آن تورید، تولید ، نگهداری ، استعمال ، خرید و فروش آن جرم پنداشته می شود. موصوف بدون ارایه جزییات گفت که امکان جبران خساره برای کسانی که کود نوع یادشده خود را به ریاست های مذکور تسلیم می کند، موجود است . منبع خاطر نشان کرد که برای وزارت های مالیه و داخله وظیفه داده شده است تا پولیس سرحدی و کارمندان گمرکات را در قسمت کشف و شناسایی نوع یادشده کودکیمیاوی آموزش دهند. آرمان می گوید که شورای امنیت ملی مسوولیت نظارت از تطبیق این فرمان را دارد. عباس آرمان گفت که در بازار برعلاوه کودکیمیاوی نوع امونیم نایتریت چهار نوع کودکیمیاوی دیگر نیز موجود است و زارعین می توانند از آن استفاده کنند. همچنان بر اساس معلومات منبع، در فرمان رییس جمهور آمده است که وزارت های دفاع ملی ، داخله و عدلیه و ریاست امنیت ملی برای استفاده از مواد انفلاقیه که در کارهای اقتصادی و سکتوری از آن استفاده می شود در مدت یک ماه لایحه ای را ترتیب دهند.

به منظور بازسازی و توسعه سیستم برق کابل ۸۱ میلیون...

بریشنا، در حال حاضر ۷۰ فیصد باشنده گان شهر کابل از خدمات برق مستفید می شوند. به گفته مسؤولین وزارت مالیه، بانک انکشاف آسیایی طی ۷ سال گذشته وعده مساعدت یک اعشاریه پنج میلیون دالر را با افغانستان نموده است. منبع افزوده است که از جمله کمک های وعده شده بانک، تاکنون ۶۱۶ میلیون دالر آن در زمینه بازسازی افغانستان مصرف شده است.

به والیان افغان قدرت بیشتری داده ...

کرده است که ازقدرت و صلاحیت شماری از والی های قدرتمند بکاهد. مقاله آقای میلیبند در آستانه کنفرانس لندن در مورد افغانستان چاپ شده است، کنفرانسی که قرار است در آن بررسی شود که چگونه دولت افغانستان می تواند مسئولیت بیشتری را در تامین امنیت و باز سازی به عهده بگیرد. آقای میلیبند همچنین تلاش کرده است در این مقاله به منتقدانی که جنگ افغانستان را با جنگ ویتنام مقایسه می کنند و آن را محکوم به شکست می دانند، پاسخ دهد. به نظر آقای میلیبند، تفاوت های جنگ ویتنام و جنگی که اکنون در افغانستان جریان دارد زیاد است و اساسی ترین تفاوتهای این است که اولا در جنگ ویتنام امریکا تنها بود و حمایت حدود ۴۰ کشور جهان را باخود نداشت دوم اینکه جنگ ویتنام محصول جنگ سرد بود و سوم اینکه طالبان مانند گروه مقاومت ویتنام در بین مردم کشور خود محبوب نیستند. به نظر می رسد آقای میلیبند با نوشتن این مقاله در آستانه کنفرانس لندن سعی کرده است، نظر کشور های شرکت کننده در این کنفرانس و همچنین نظر مثبت مردم بریتانیا را نسبت به مساله افغانستان جلب کند. این باور نیز مطرح است که دولت بریتانیا با برگزاری کنفرانس لندن بیش از آنکه در پی حل بحران افغانستان باشد، سعی دارد افکار عمومی در بریتانیا را قبل از برگزاری انتخابات عمومی بریتانیا در بهار آینده، نسبت به عمکرد این کشور در قبال افغانستان تغییر دهد.

که د طالبانو سیاسي برخلیک معلوم نشي، د سولې په اړه ...

په ځانګړې ځانګړې توګه خبرې وشي،، هغه وايي، چې په افغانستان کې سوله اوس يوازې افغاني اړخ نه لري، بلکې نړيوال اړخ هم لري، اړينه ده چې دا مسئله په نړيواله کچه وڅېړل او په اړه يې اقدام وشي. ستانکزی وايي، چې په دې طرحه کې بايد د ټولنې ټول واقعيتونه په پام کې ونيول شي، هېوادوالو ته دا روحيه ورکړل شي، چې په ربښتيا هم د سولې لپاره کار کړي، ترڅو د دولت هر کارکوونکی دې ته چمتو شي، چې د سولې لپاره خپله څوکۍ هم پرېږدي. بايد وويل شي، چې د امريکا د دفاع وزير رابرټ ګېټس، چې دا مهال په پاکستان کې دی، ويلي، چې وسلوال طالبان د افغانستان د سياسي جوړښت يوه برخه ده.

رقابت‌ها و حسادت‌های سرکوزی و اوباما

اروپا- ترجمه امید جعفرنژاد:

سرکوزی در تابستان سال ۲۰۰۷ میلادی، یک سال ونیم قبل از اینکه اوباما سوگند ریاست‌جمهوری امریکا را ادا کند، رییس‌جمهور فرانسه شد.

از آن هنگام تاکنون وی با مسایلی از قبیل دزدان دریایی سومالیا، گروه ۲۰، پرداخت پول به کسانی که فابریکه های شان ورشکسته شده، اختصاص مالیات برای آلوده گی هوا، موضوع جنگ افغانستان، رقابت با روسیه و بازگشایی درها برای صلح با سوریه در برابر ایالات متحدهٔ امریکا قرار داشت. شیوهٔ او به‌گونه‌یی بود که در یک لحظه همه جا حضور داشت و همواره رییس‌جمهور فعال بود. مطبوعات فرانسه سرکوزی را طوری توصیف می‌کنند که بعضی اوقات به‌نظر می‌رسد، اوباما دنباله رو او است.

اما اوباما این‌گونه نیست. در حقیقت، این دو رییس‌جمهور با یکدیگر روابط مناسب و مؤثری نداشتند. بعضی اوقات مشخص نیست که آیا اوباما همتای بسیار فعال خود را به رسمیت می‌شناسد یا خیر و این امر نشان‌دهندهٔ مشغولیت ذهنی رییس‌جمهور فرانسه نسبت به اوباماست. افراد کمی در خارج از فرانسه انتظار دارند، رهبر پنجمین کشور بزرگ اقتصادی، سرعت جهان را روی مسایل مهم تنظیم کند و از این نظر تعیین‌کننده باشد، اما سرکوزی که در کشورش بعضی اوقات به‌عنوان یک امریکایی شناخته شده است، اغلب برای انجام این امر تلاش کرده است. در دورهٔ ریاست‌جمهوری سرکوزی، مشارکت پاریس - واشنگتن در اکثر موارد، پویاترین رابطهٔ دو جانبه در اتحاد حوزهٔ کشورهای آتلانتیک به شمار می‌رود و رقابت و حسادت سرکوزی نسبت به اوباما، ویژه گی اصلی این رابطه است.

سرکوزی و اوباما، دیدگاه مشابهی در زمینهٔ اقتصاد جهانی جدید، عادلانه‌تر و تنظیم شده دارند اما مشکل اینجاست که هر دو همچنین انتظار دارند که در ابتکارات پیش قدم باشند: اوباما به این دلیل که رییس‌جمهور ایالات متحده است و سرکوزی نیز به‌دلیل آنکه بسیار جاه‌طلب است و مردم فرانسه هم طرفدار پر و پاقرص رییس‌جمهور خود هستند.

سوالی که همیشه سرکوزی را آزار می‌دهد، این است که آیا مردم، وی را به‌عنوان جزیی از عوامل تاثیرگذار در عرصهٔ جهانی می‌بینند و آیا گروه ریاست‌جمهوری او به توانایی هایش دست یافته است یا خیر؟ شخصیت‌های بسیار متفاوت این دو رییس‌جمهور می‌تواند، با یکدیگر تضاد داشته باشد؛ اوباما خندان اما بی‌تفاوت است و با سرکوزی مانند دیگر رؤسای جمهوری اروپا به‌گونه‌یی رفتار می‌کند که با او کاملا برابر و در یک سطح نیست، در حالی که سرکوزی با تعریف و تمجیدهایش، علاقه دارد، رییس‌جمهور ایالات متحده را دوست خود خطاب کند، اما پاسخ لطف و محبت‌های خود را دریافت نکرده است.

مشاهدهٔ اوباما و سرکوزی که در شصت و پنجمین سالگرد حمله متفقان به نرماندی، ماه جون روی صحنه در کنار یکدیگر قرار گرفته بودند، شبیه دیدن هنرپیشه‌یی ریزنقش، سرسخت و عصبی است که در مقابل دنزل واشنگتن محترم و با وقار بازی می‌کند. هنگامی که اوباما تصمیم گرفت با سرکوزی عکس خانواده گی نگیرد، خشم کاخ الیزه نسبت به این بی‌اعتنایی در مطبوعات پاریس قابل مشاهده بود.

عقده‌یی که سرکوزی از اوباما دارد، هم‌اکنون به حدس و گمان‌های دایمی مطبوعات فرانسه تبدیل شده است و اگر اوباما این را درک نکند، موضوع می‌تواند، به مشکل واقعی یی مبدل شود. این امر تنها به خط مشی و شخصیت مربوط نمی‌شود، بلکه با سیاست در ارتباط است. در مناطق مصیبت زدهٔ فرانسه، بسیاری از جوانانی که اصلیت افریقایی و عرب دارند و زمانی با تی‌شرت‌هایی با مارک Che ورزش می‌کردند، این بار پیراهن‌هایی را بر تن کردند که تصاویر اوباما روی آنها مشاهده می‌شد.

نظر سنجی‌یی که از کشورهای دو سوی اقیانوس اطلس به عمل آمده، نشان‌دهندهٔ محبوبیت ۸۸ درصدی اوباما در فرانسه بود، در حالی که محبوبیت سرکوزی به زیر ۵۰ درصد کاهش یافته است. بعضی از روزنامه نگاران فرانسوی اخیرا در دیدار خصوصی با سفیر ایالات متحده در آن کشور هشدار دادند که اگر سرکوزی نگران این باشد که رییس‌جمهور امریکا با نادیده گرفتن وی ممکن است، در مورد موضوعات مهم مستقیما با مردم فرانسه مذاکره کند، دوست ناپایداری سرکوزی می‌تواند، به یک دشمنی تلخ تبدیل شود.

یک خبرنگار تلویزیونی هفتهٔ گذشته جرأت پیدا کرد، تا مستقیما از سرکوزی بپرسد، آیا میان او و اوباما "رقابت برای ریاست" وجود دارد یا خیر؟ سرکوزی در حالی که به سختی ناراحتی خود را پنهان می‌کرد، گفت: هیچ رقابتی بین ما وجود ندارد. وی افزود: من از جایگاه خود مطلع هستم و بر یک کشور بزرگ حکومت می‌کنم. اوباما رییس‌جمهور کشوری است که قدرت اقتصادی شماره‌یک جهان به شمار می‌رود. سرکوزی با اشاره به تاریخچه اغلب فراموش شده "روابط دوستانه" میان دوکشور اظهار داشت: موفقیت اوباما برای ما منفعت دارد.

رییس‌جمهور فرانسه اما با ناراحتی تصریح کرد: برای مخالفت با اوباما در مواردی چون تجارت، تردیدی به‌خود راه نخواهد داد. سرکوزی از تلاش هایش برای انعقاد معاملهٔ سودآور فروش طیاره های جنگندهٔ پیشرفته به برازیل خبر داد. براساس گزارش‌ها، در حالی که اوباما در تماس تیلفونی خود با لویس ایناسیولولا داسیلوا، رییس‌جمهور برازیل، در مورد معامله بر سربوئینگ اف-۱۸ وی را تحت فشار قرار داده بود، سرکوزی شخصا به برازیل رفت، تا قرارداد معاملهٔ طیاره های فرانسوی- اروپایی رافایل را با لولا داسیلوا منعقد کند. (بعضی‌ها ممکن است این معامله را دزدی بخوانند.)

آشکارا مشخص است که روابط اوباما و سرکوزی، شبیه همکاری مشترکی نبود که میان مارگرت تاچر، صدراعظم اسبق بریتانیا و رونالد ریگن، رییس‌جمهور وقت امریکا وجود داشت اما سرکوزی آرزوی تحقق این همکاری را دارد.

اوباما و سرکوزی با شعارهایی دربارهٔ قطع رابطهٔ اساسی با گذشته، تبلیغات انتخاباتی خود را انجام دادند (این امر برای سرکوزی که در دولت پیشین فرانسه خدمت کرده بود، یک شاهکار محسوب می‌شد). هنگامی که هردو به‌عنوان رییس‌جمهور انتخاب شدند، به‌نظر سعی‌کردند، همه چیز را یکباره تغییر دهند.

سرکوزی برای تفکرات اساسی جدید دربارهٔ سیاست‌های محیط زیست تلاش کرد و اوباما هم همین کار را انجام داد. سرکوزی برنامهٔ فوق العاده موفقی برای خرید موترهای قدیمی و پرداخت کمک ها برای خرید موترهای جدید و دوستدار محیط زیست را طراحی کرد و اوباما هم به همین صورت عمل کرد. سرکوزی شرق میانه را در مرکز ابتکارات سیاست خارجی خود قرار داد. وی درهای روابط با سوریه را گشود، اوباما نیز این ص۳

نگاهی به یک سال کارکردهای بارک اوباما

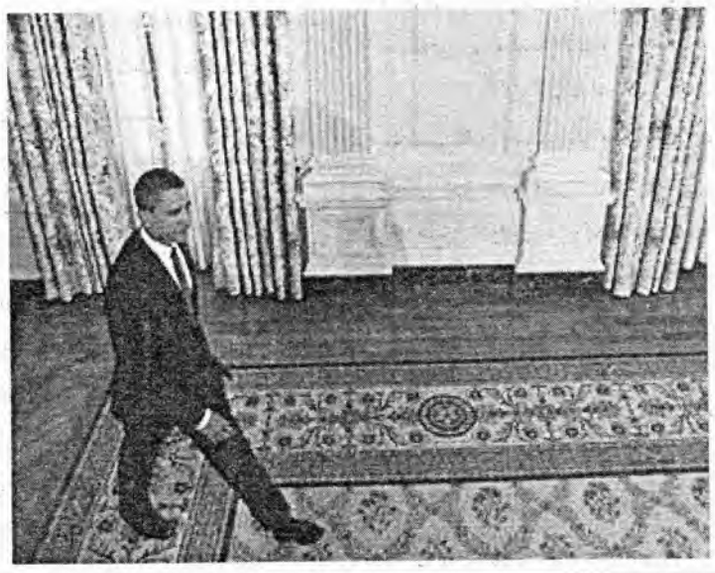

زندان گوانتنامو تا هنوز بسته نشده است، در قسمت اصلاحات صحی در کنگره ممانعت هایی به وجود آمد است، جنگ در افغانستان جانشین جنگ در عراق شده است و بهبودی وضعیت اقتصادی کشور به تار خام آویزان است.

چنین وضعیتی را نه اوباما رییس جمهور و نه رای دهنده گان او تصور می کردند. اوباما با عزم و اراده و انرژی زیادی به مبارزات انتخاباتی ریاست جمهوری آغاز کرد و می خواست، به سرعت به وعده هایش جامهٔ عمل بپوشاند. بعضی از این وعده ها عملی شده است، از آن جمله زنان حقوق بیشتر به دست آورده اند، مثلاً زمانی که دعوای عملی سازد. اما رییس جمهور یک اشتباه اساسی را مرتکب شد. او مذاکرات در این زمینه را کاملاً به کنگره و به این وسیله، به بازی گران درآمد برابر را با مردان در قسمت کار مشابه نمایند و پژوهشگران سلول های بنیادی از آزادی های بیشتر در تحقیقات شان برخوردار شده اند.

اما این بحران اقتصادی بود که تمام توجهات اوباما را در آغاز کارهای ریاست جمهوری اش به خود جلب کرد. او با یک بستهٔ کمکی چندین میلیاردی از این جلوگیری کرد، تا رکود اقتصادی ابعاد خطرناک ناامید کننده به خود گیرد. همزمان با آن، برنامه های اصلی اقتصادی به تاخیر افتادند. قرار بود که اصلاحات در امور صحی به صورت تحول بزرگ سیاست داخلی در آید. اوباما می خواست، تا تابستان سال ۲۰۰۹ آن ها را

تثبیت شدهٔ سیاسی در آنجا واگذار کرد. مردی که با انرژی زیاد و قوت کاریزمایی به این امر مهم دست یافت تا به حیث نخستین شهروند افریقای تبارامریکایی به عنوان رییس جمهور ایالات متحده امریکا انتخاب شود، حالا دیگر در مرکز توجهات قرار ندارد.

جمهوری خواهان از این موقعیت استفاده کردند و در یک صحنه سازی بی مانند تابستانی به چیزی دست زدند که به بهترین صورت قادر به انجام آن هستند: پخش کردن ترس وآنچه حقیقت ندارد. البته در جبههٔ حزب دموکرات ها نیز بسیاری از نماینده گان و سناتوران سعی کردند، تا برای خود و همدستان شان تا هرچه ممکن بهره برداری کنند به عوض آنکه به منافع کلی فکر کنند. مردم امریکا به عوض احساس کردن نسیم تازه یی که اوباما به آن وعده کرده بود، شاهد مبارزهٔ دو جبهه شدند، درحالی که آن ها به امید اتخاذ یک سیاست فراحزبی بودند. زمام امور از دست رییس جمهور خارج شده بود.

اوباما در سیاست خارجی نیز، به موفقیت دست نیافته است: مبارزهٔ شرق میانه، مشاجره با ایران بر سر مسألهٔ انرژی هسته یی، جنگ در افغانستان و پاکستان که راه حل ها در آن زمینه ها به آینده بسیار دور قرار گرفته است.

اوباما در دومین سال ریاست جمهوری اش در برابر همان چالش های سال اول قرار ص۳

اراده ورځپاڼه یوازې د سرلیکنې ننګه کوي، نورې لیکنې د لیکوال خپل نظر دی، ورځپاڼه یې مسولیت پر غاړه نه اخلي.

حق الاشتراک :
قیمت یک شماره: (۵) افغانی
سالانه: ۲۰۰۰ افغانی
شش ماهه: ۱۰۰۰ افغانی
برای موسسات و سفارتخانه ها:
سالانه ۳۰۰ دالر امریکایی
شش ماهه ۱۵۰ دالر امریکایی

مرکز نشراتی افغان
روزنامهٔ ملی اراده
موسس و صاحب امتیاز: حاجی سید داؤد
مدیر مسوول : خادم احمد
موبایل :- ۰۵ ۵۹۶۲ ۰۷۰۰
Khadem.kabul@yahoo.com
معاون : استاد مرتضی فرحتیار
موبایل :- ۰۷۹۷۲۵۳۱۶۴
Farhatyarm@yahoo.com

ادیتور پشتو: مجیب الرحمن امیری
موبایل :- ۰۷۰۸۸۸۷۰۶۶
گزارشگر: امان الله "ایمان" ۰۷۷۸۸۷۷۷۳۵
دیزاین : انجینیر محمدجمیل "امیری"
مسوول توزیع و بازاریابی: عبدالسمیع
۰۷۰۰۲۴۴۳۸۴
ایمیل: erada.daily@yahoo.com
آدرس : دهمزنگ، عقب سینمای بریکوت، سرک اول کارته چهار.

ERADA DAILY
Afghan Media Resource center
Establisher and Concessionaire: Haji sayed Daud
Editor in chief: Khadem Ahmad
Editor: Farhat yar
Pashto Editor: Mojiburahman Amiri
Designer: Eng, Mohammad Jamil Amiry
Address: Behind Baree kout-cinema, first street of karti-e-char
Email: erada.daily@yahoo.com